

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. Перник, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201925 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №23-1158-002688/01.11.2023г., издадено от началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, на Л. Г. Н. с ЕГН *****, са наложени административни наказания: глоба в размер 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 /шест/ месеца на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от Закона за движението по пътищата, за това, че на 19.08.2023г., 14.00 часа, с. Драгичево, общ. Перник, ул. Възраждане, управлявал МПС – лек автомобил „Фолксваген Нью Бийтъл“, с рег. №*****, собственост на В.В.С., ЕГН *****, което не е регистрирано по надлежния ред /регистрацията му е прекратена служебно на 24.07.2023г. на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП/ – нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Срещу издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от Л. Г. Н., чрез пълномощник – адв. Г. Б., с която моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се възражения, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, тъй като деянието не е извършено виновно.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез пълномощника си – адв. Б., допълва доводите за незаконосъобразност, изложени в жалбата, и пледира за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Претендира и присъждане на направените разноски в производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган в съпроводителното писмо към

преписката моли наказателното постановление да бъде потвърдено като издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. В съдебно заседание представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 19.08.2023г., 14.00 часа, в с. Драгичево, общ. Перник, свидетелят Д. И. Ч. – м. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР – Перник, и полицаи В.Й.А., спрели за проверка на ул. Възраждане, срещу дом №99, водач на лек автомобил „Фолксваген Нью Бийтъл“, с рег. №*****, движещ се в посока от центъра на с. Драгичево към Горно Драгичево. След преглед на документите представени от него полицейските служители установили самоличността му – Л. Г. Н. с ЕГН *****. След извършена служебна справка в информационните масиви на МВР по номера на поставените на автомобила регистрационни табели установили, че собственик на управляваното от А. превозно средство е друго лице - В.В.С., ЕГН *****, както и че регистрацията му е прекратена служебно на 24.07.2023г. на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП.

Във връзка с тези констатации срещу Л. Н. било образувано административнонаказателно производство със съставяне на акт за установяване на административно нарушение №ГА, №921144 от 19.08.2023г., като актосъставителят – свид. Ч. приел, че виновно е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал.1, пр.1 от ЗДвП. Непосредствено след съставянето му актът бил предявен на жалбоподателя, същият го подписал и приел връчения му препис. В съдържанието на акта било отразено, че няма възражения. Писмени такива не били депозирани в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

След запознаване с материалите по административнонаказателната преписка АНО констатирал признаци на извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, поради което на основание чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН прекратил административнонаказателното производство, образувано с акта по-горе, и изпратил материалите на съответния прокурор.

Въз основа на тях в Районна прокуратура – Перник била образувана преписка с №3646/2023г. След анализ на съдържащите се в нея данни, с постановление от 25.10.2023г. прокурор при РП – Перник отказал образуване на наказателно производство за извършено престъпление от общ характер и прекратил преписката. Приел, че извършеното от Л. Н. формално изпълва обективните признаци на престъпния състав по чл.345, ал.2, вр. ал.1 от НК, но не са събрани доказателства деянието да е извършено виновно, с пряк умисъл, което изключва приложение на наказателна репресия срещу дееца. След като намерил, че не е осъществен състав на престъпление от общ характер, постановил отказ да образува досъдебно производство и прекратил преписката. Постановил препис от постановлението да се изпрати на АНО – началник сектор ПП при ОДМВР – Перник, с оглед преценка по компетентност на основанията за реализиране на административнонаказателна отговорност за нарушение по Закона за движението по пътищата.

На 01.11.2023г., след получаване на препис от постановлението за отказ

за образуване на досъдебно производство, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1-во от ЗДвП ангажирал административнонаказателна отговорност на Л. Н. за установеното нарушение по чл.140, ал.1 от с.з.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена като взе предвид: показанията на свидетелите Д. И. Ч. и Н.В.С.-Н, писмените доказателства – заверено копие на АУАН №ГА, №921144 от 19.08.2023г., Постановление на РП – Перник от 25.10.2023г. за отказ да се образува досъдебно производство, писмо с рег. №УРИ 115800- 12625/08.12.2023г. от началник сектор ПП – ОДМВР – Перник с приложени към него справки „История на регистрация“ от АИС „КАТ - Регистрация“ - МВР, изготвена на 06.12.2023г., и заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на МВР.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява и основателна.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът констатира, че същото е издадено в нарушение на материалния закон..

Жалбоподателят е наказан за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП за това, че управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Наказването е осъществено след постановен отказ да се образува наказателно производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК.

При тези обстоятелства принципно не имало пречка на дееца да се ангажира административнонаказателна отговорност за това деяние, тъй като едновременно с признаците на престъплението по-горе, то осъществява и обективните признаци от състава на административното нарушение по чл. 175, ал.3, вр. чл.140, ал.1 от ЗДвП. Разграничителният критерий при конкуренция между наказателна и административнонаказателна отговорност в случаите, когато едно и също общественоопасно деяние е криминализирано като престъпление, но съществува и като административно нарушение, каквото е и управлението на моторно превозно средство, нерегистрирано по надлежния ред, е степента на обществената опасност на конкретното деяние.

По тази причина в хипотезата на чл.33, ал.2 от ЗАНН изводите на прокурора относно вината и степента на обществена опасност на извършеното деяние принципно не изключват възможността деецът да бъде наказан за същото деяние по административен ред за извършено от него административно нарушение. Именно по тази причина, прокурорът е постановил препис от Постановлението за отказ да се образува ДП да се изпрати на началника на сектор ПП – Перник за преценка на основанията за реализиране на административнонаказателна отговорност на Л. Н. за извършено административно нарушение по чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП. В такава хипотеза суверенно право на АНО е да прецени налице ли са основанията за наказване по чл.53, ал.1 от ЗАНН след извършване на самостоятелен анализ на доказателства по преписката, а при необходимост и след събиране на нови такива.

В съдържанието на издаденото наказателно постановление коректно е посочено, че е издадено на основание Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 25.10.2023 г. по пр. пр. 3646/2023г. по описа на РП - Перник, т.е., в хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН. Получавайки препис от прокурорския акт АНО е издал наказателното постановление без да изложи мотивите си за взетото решение /предвид констатираната от прокурора липса на доказателства за виновно поведение на дееца/, без да се е позовал на евентуално установени различни обстоятелства и без да е събрал нови доказателства по преписката в насока установяване на предпоставките за налагане на административно наказание.

От съдържанието на прокурорския акт става ясно, че отказът е постановен поради липса на събрани данни деянието да е осъществено от Н. умишлено. Според установените фактически обстоятелства към датата на проверката, извършена на жалбоподателя, управляваният от него лек автомобил „Фолксваген Нью Бийтъл“, с рег. №***** е бил собственост на ЮЛ – Алтеа 4“ ЕООД, а не на физическото лице, посочено в акта и наказателното постановление. Същото обстоятелство се потвърждава от събраните писмени доказателства – справки от АИС „КАТ Регистрация на МПС и собственици“ - МВР за промените в регистрацията на автомобила, както и от показанията на законния представител на „Алтеа 4“ ЕООД - свид. Н.С.-И.а, която посочва, че два-три месеца по-рано /на 22.05.2023г./ представляваното от нея търговско дружество е закупило автомобила от В.С., но не е изпълнила задължението в двумесечен срок да регистрира придобитото МПС. По тази причина на 24.07.2023г. регистрацията на същото била прекратена служебно на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП, но регистрационните табели не били иззети. Свидетелката посочва също, че на 19.08.2023г. превозното средство е било предоставено за управление на жалбоподателя като кандидат за работа в „Алтеа 4“ ЕООД, за да бъдат проверени уменията му за управление на автомобила предвид длъжността, за която кандидатствал „доставчик“. При обход на обектите, на които следвало да доставя храна Н. бил спрян за проверка, при която контролните органи констатирали, че управлява МПС с прекратена регистрация.

Видно от прокурорския акт по преписката не са били събрани доказателства Л. Н. да е бил уведомен и да е знаел за служебното прекратяване на регистрацията на предоставения му от работодателя за управление лек автомобил, въз основа на което прокурорът е формирал извод липса на умисъл в действията му.

Същите фактически обстоятелства установяват безпротиворечиво и събраните по настоящото дело гласни и писмени доказателства. Както се посочи, преди издаване на наказателното постановление АНО не е ангажирал доказателства в насока субективната страна на нарушението, такива не са събрани и в съдебното следствие, а напротив, събрани са доказателства, оправдаващи дееца /показанията на свид. С.-И.а/.

В този аспект напълно основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за несъставомерност на вмененото нарушение поради недоказване на всички елементи от състава на административното нарушение, а именно вината. Доказателствената тежест в административнонаказателното производство лежи върху АНО.

Разпоредбата на чл.143, ал.15 от ЗДвП предвижда, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Следователно, адресат на произтичащото от горепосочената норма задължение да регистрира придобитото превозно средство е собственикът. Жалбоподателят не е собственик на процесното МПС и е наказан като водач за управление на същото след като регистрацията му е била служебно прекратена. Това обстоятелство е изисквало събиране на несъмнени доказателства за наличието на знание у него за фактическото положение.

Такива доказателства не са ангажирани в процеса, поради което тезата на жалбоподателя, че не му е било известно прекратяването на регистрацията на предоставеното му управление МПС не може да се отхвърли като защитна. Събраните доказателства сочат, че същият е управлявал служебен автомобил във връзка с проверка на уменията му за наемане на работа, а самият автомобил е имал поставени регистрационни табели. При тези обстоятелства не може да се предполага знание у Н. за фактическите обстоятелства, принадлежащи към състава на административното нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП, тъй като същият да нито е бил длъжен, нито е могъл да знае релевантните факти относно собствеността на предоставеното му за управление МПС в дружеството, в което е бил кандидат за работа, относно момента на придобиване на превозното средство и произтичащото от това задължение за регистрация на автомобила в срок, както и евентуалното служебно прекратяване на регистрацията му при неизпълнение. Оттук следва извод, че вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП е несъставомерно от субективна страна, тъй като не е доказано да е извършено виновно, както при умисъл, така и при непредпазливост, съгласно чл.7, ал.1 и 2, вр. чл.6 от ЗАНН .

Изложеното е основание за отмяна на обжалвания административнонаказателен акт, като издаден в нарушение на закона.

По разностите:

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните в производствата пред районния съд имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят Л. Н. е направил разноски за възнаграждение на адвокат в производството и е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 13.11.2023г., сключен между него и адв. Г. Б., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по административнонаказателното дело, образувано въз основа жалбата срещу процесното наказателно постановление в размер 500 лв., като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат подлежи на възстановяване от бюджета на органа, издал отменения административнонаказателен акт. В случая са наложени две административни наказания - глоба и временно лишаване от право да се управлява МПС. От

гледна точка размера на глобата, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лева, съгласно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в приложимата редакция - ДВ, бр.88 от 2022г./. В същото време обаче разпоредбата на чл.18, ал.4 от Наредбата предвижда минимален размер на възнаграждение 500 лева, когато административното наказание не е с материален израз, т.е., когато е различно от глоба, имуществена санкция и/или наложено имуществено обезщетение. При тези обстоятелства, след като налагането на наказание по чл.13, ал.1, б. в от ЗАНН обуславя по-високо по размер възнаграждение от предвиденото според стойността на глобата, то именно първото е меродавно при определяне на минималния размер. В случая договореното и реално заплатено адвокатско възнаграждение е равно на минималния размер по чл.18, ал.4 от Наредбата, поради което няма възможност за намаляването му на основание чл.63д, ал.2 ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.3, т.1, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-1158-002688/01.11.2023г., издадено от началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, с което на Л. Г. Н. с ЕГН *****, с адрес с. К., ***, са наложени административни наказания: глоба в размер 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 /шест/ месеца на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД МВР – Перник, с адрес гр. Перник, ул. „Самоков“ №1, да заплати на Л. Г. Н. с ЕГН *****, с адрес с. К., ***, сума от 500 /петстотин/ лева, представляваща направени от него разноски в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____